

Memory of Princess Mumbi

Direcció i guió: Damien Hauser **Països:** Kenya, Suïssa, Aràbia Saudita **Durada:** 79 min
Any: 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Abraham Joseph, Shandra Apondi, Samson Waithaka, Michael Garama, Damien Hauser, Newton Ronnoh, Luisa Wolf **Música:** Damien Hauser **Fotografia:** Damien Hauser **Distribuïdora:** Paradise City Sales
Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

El 2093, el cineasta Kuve viatja a Umata per documentar les seqüeles d'una guerra que ha fet renéixer antics regnes. Allí coneix la Mumbi, que el repta a rodar la seva pel·lícula sense utilitzar la intel·ligència artificial. Mentre en Kuve busca la seva pròpia veu, comença a adonar-se que, fins i tot en un món destruït, es pot trobar bellesa en els petits moments de l'experiència humana que sovint passem per alt. (FilmAffinity)

CRÍTICA

02/09/2025 - VENÈCIA 2025: El suïssokenyà Damien Hauser crea una obra molt inventiva, barreja de ciència-ficció, romanç i fals documental, que reflexiona sobre la IA al cinema a través d'una Àfrica futurista

Amb només 24 anys, **Damien Hauser** ja ha fet tres pel·lícules, a més de nombrosos curtsmetratges i documentals. El director suïssokenyà sosté una càmera des dels set anys, i el seu quart llargmetratge, **Memory of Princess Mumbi**, que competeix a la 22a edició de les Giornate degli Autori del Festival de Venècia, és una sorprenent barreja de gèneres: una proposta lúdica i acolorida, de vegades caòtica, però sempre entretinguda, que reflecteix la vitalitat i la voluntat d'experimentar pròpies de la seva joventut.

Realitzada amb un grup d'amics i molt pocs recursos econòmics, en un moment difícil (el director feia poc que havia perdut el seu germà petit), la pel·lícula recorre a la intel·ligència artificial per donar forma a una ciutat africana del futur, Umata, l'any 2093. Allà, els protagonistes estan rodant un documental sobre les conseqüències d'una gran guerra que va reinstaurar els regnes i va prohibir totes les tecnologies, considerades responsables de provocar depressió en les persones. La Mumbi (**Shandra Apondi**) és una jove actriu, promesa en matrimoni a un príncep. Mentre espera fer 21 anys i pujar a l'altar, s'uneix a un petit equip format per en Kuve (**Ibrahim Joseph**) i el seu assistent (interpretat pel mateix Damien Hauser), desafiant els seus nous amics a rodar la pel·lícula sense fer servir IA.

La primera part de **Memory of Princess Mumbi** se centra en el procés de càsting, entrevistes, assaigs i reflexions sobre el cinema, adoptant un estil de fals documental de ciència-ficció amb una imaginació desbordant. La trama s'enfoca després en els sentiments que sorgeixen entre en Kuve i la Mumbi, però ella està a punt de fer 21 anys i aviat s'hauran de separar. La segona part de la pel·lícula fa un salt en el temps, traslladant-nos uns anys més endavant: en Kuve es retroba amb la Mumbi en un rodatge. Ell en segueix enamorat, però ella ha canviat: es va casar amb el príncep i va perdre l'entusiasme que va tenir una vegada. El príncep (**Samson Waithaka**) decideix actuar també a la pel·lícula, i es genera un complex triangle amorós entre preses, fins que en Kuve opta per rodar una altra pel·lícula sobre la princesa Mumbi.

Memory of Princess Mumbi és una proposta extremadament complexa i plena de capes (els diferents projectes cinematogràfics s'entrecreuen d'una manera que arriba a desorientar), impregnada de música i cultura kenyanes. És genial i delirant, ofereix moments de pura sorpresa. Tot i això, l'aspecte més interessant d'aquesta obra (de la qual Damien Hauser és també guionista, productor, compositor, muntador i director de fotografia) és la producció. Amb molt pocs diners, el jove cineasta ha aconseguit donar vida a un món futurista convincent, gràcies a fons creats amb intel·ligència artificial, cosa que en el passat només hauria estat possible a Hollywood i hauria costat milions de dòlars. Som davant d'una pel·lícula de ciència-ficció original feta a l'Àfrica (i la primera presència de Kenya a les Giornate degli Autori) que sembla obrir el camí a noves històries i possibilitats al cinema que abans eren econòmicament inaccessibles.

Vittoria Scarpa – cineuropa.org